

תת"ע 2350/03/22 - האשם אלשאער נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 2350-03-22 מדינת ישראל נ' אלשאער

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מבקשים	האשם אלשאער
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

צר לי על התחושות של המבקש וב"כ באשר לטיפול בבקשה ע"י בית משפט .

צר לי עוד יותר שב"כ הנאשם לא בדק את התיק ולא ער להוראות החוק והלכות בעניין הגשת בקשה לביטול פס"ד.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 18/2/22 שעה 06:06 בצומת רחובות הרב הרצוג ובן יוסף שלמה רמלה הרשה לקטין שאין לו רישיון נהיגה לנהוג ברכב פרטי סקודה מספר רישוי 4612412 בבעלות המבקש, עבירה לפי סעי' 10 (ב) לפקודת התעבורה סמל סעי' 2005 , וללא ביטוח, עבירה לפי סעי' 2 (א) לפקודת הביטוח סמל סעי' 2107 (ראה הזמנה לדין וכתב האישום חתום ע"י תובע מוסמך הגר קוקה).

הנאשם זומן כדין ליום 8/3/22 שעה 9:00 על פי האישור מסירה שצירפה ב"כ המאשימה בעת הדיון ממנו עולה כי הנאשם קיבל וחתם על ההזמנה לדין וכתב האישום .

בתגובתו לדוח ציין המבקש : " לא ידעתי שאין לי רישיון בבקשה אל תקחו לי את הרכב כבר היה במגרש."

בתאריך 5/3/23 , כלומר כעבור כמעט שנה, הוגשה הבקשה הנוכחית לבטול פסק דין בצירוף 2 תצהירים של המבקש מתאריך 19/2/23.

אומר מיד כי טעה ב"כ המבקש בסעי' 2 לבקשה כי המבקש הוזמן להתייצב לבית משפט על מנת להישפט על המיוחס לו ליום 08.03.23. לו היה ב"כ המבקש לבדוק בתיק היה מגלה כי הנאשם זומן ונשפט שנה לפני.

לגופו של העניין, סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי בהתייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

בעניין מגבלת הזמן להגשת בקשה לביטול פסק דין שקבוע בסעיף 130 (ח), יפים דברי כב' השופט אבו שחאדה בעמ"א (מקומיים רמ') **38584-02-11** "יוסף כהן נ' עיריית רמלה" מיום 12.7.20. ההחלטה הנ"ל אושרה על ידי בית משפט המחוזי בעפ"מ"ק (מחוזי מרכז) **3401-09-20** מיום 9.5.21 ובבית משפט העליון ברע"פ **4028/21** מיום 9.6.21.

בהתאם להחלטה מיום 6/3/23 צירף המבקש תצהיר מיום 8/3/23 שם ציין כי הוא פנה לראשונה לב"כ ב 15/2/23 לאחר שמספר ימים לפני נודע לו לראשונה על פסק הדין כאשר עצר אותו שוטר לבדיקה, אולם לא ציין תאריך המפגש עם השוטר. עוד עולה כי המבקש חתם על התצהירים בתאריך 19/2/23 אולם הבקשה הוגשה רק ב 5/3/23, כך שלא פעל באופן מידי בשים לב לזמן רב שחלף לאחר מתן פסק הדין.

מעיון בתיק, בבקשה, ובתצהירים של המבקש עולה כי הבקשה הוגשה באיחור רב ואנמק:

פס"ד נשלח לכתובתו של הנאשם פקיעין 9 רמלה (ראה כתובת המבקש בתצהיר, בהזמנה לדין - כתב אישום שקיבל המבקש, ובגיליון הרשעות מעודכן עד ליום 23/2/22).

על פי האישור מסירה המצוי בתיק (ראה "מזכירות- המצאות שבוצעו") בוצעה המצאת כדין של פסק הדין בתאריך 14/4/22 בכתובת פקיעין 9 רמלה לאחר שנערכו מס' ביקורים בכתובת והנאשם לא נמצא.

בע"פ **60759-02-22** נקבע:

"אציין, ראשית, כי צודק בית משפט קמא בקביעתו כי הבקשה לביטול פסק הדין, הוגשה באיחור, שכן עולה מתיק בית משפט קמא כי פסק הדין שניתן ביום 26.10.21 הומצא למערער עוד ביום 14.11.21 (הדבקה - לאחר ביקור שלישי), ומשכך הבקשה לביטול מיום 27.1.22 הוגשה מעבר למסגרת הזמן בת 30 הימים הקבועה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, בלא שניתנה הסכמה או הסבר."

ב"כ הנאשם או שלא בדק בתיק או שהתעלם מהאישור הנ"ל, על אף זאת בית משפט מצא לאפשר לו לצרף אישור ממושרד האוכלוסין (ראה החלטה מיום 6/3/23) כדי לסתור המצאת פסק הדין אולם ב"כ נאשם מצא כי "אין בכך כדי לשרת את מטרת הבקשה והדבר מסרב, מאריך ואף מקשה על ב"כ הנאשם."

מכל הנימוקים הנ"ל הנני קובעת כי הבקשה לביטול פס"ד הוגשה באיחור רב ודינה להידחות על הסף.

מעבר לכל צורך אציון כי למבקש אין כל טענה שלא זמן כדן ליום 8/3/22 או שלא חתם על קבלת ההזמנה וגם לא מכחיש את תגובתו לדו"ח ומתצהירו עולה כי הוא זמן לדיון .

טענתו היחידה היא כי לא היה יכול להתייצב לדיון כי היה חולה אולם לא מסר כל הסבר מדוע לא פעל מיד לאחר שהוסרה הסיבה שבגינה לא יכול היה להתייצב והמתין כשנה להגשת בקשה לביטול פסק דין.

מעיון באישור מחלה שצורף עולה כי הוא לא תקף עבור מוסדות משפטיים, הוצא בתאריך 8/3/22 , נחתם דיגיטלי, מומלץ על מנוחה בלבד ולא ציון כי המבקש נבדק ע"י רופא.

על כן לא מצאתי לקבל את האישור.

מעיון בתעודת רופא, עולה כי היא נערכה רק ב16/2/23, מולאה באופן חלקי, לא צוין שם בית משפט , האם הרופא בדק את הנאשם ותאריך הבדיקה. גם אם אניח לטובתו של הנאשם שיש בתעודה הפנייה לאישור מחלה כדי להשלים פרטיים הרי שגם באישור המחלה לא צוין שהמבקש נבדק על ידי רופא ומתי.

בעניין זה יפים הדברים שנאמרו ע"י כב' הש' צ'לקובניק בע"פ 27153-10-22:

" באישור הרפואי שהציג המערער אין כדי להוות הסבר מספיק לאי ההתייצבות. מדובר באישור נעדר פרטים רפואיים, שהוצא בדיעבד, ככל הנראה ללא כל בדיקה שנערכה בזמן הרלוונטי, ובהענקת ימי "מנוחה" אין כדי להוות הסבר רפואי מדוע קיימת היתה מניעה להתייצב או לבקש דחיית הדיון. הטענה כי היה על בית המשפט לכפות את הופעת המערער, ולא לדון אותו בהיעדרו, אינה מתיישבת עם הגדרת העבירה, חרף חומרתה, כ"עבירה קלה" לצורך סדרי הדיון על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, ומתאפשר לפיכך, קיום הליך דיוני ומתן פסק דין בהיעדר הנאשם, כאשר בד בבד, מסורה לנאשם אפשרות לבקש ביטול פסק הדין בהתקיים אחת העילות הקיימות על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 (ראו בעניין זה: ע"פ 9183-11-91 הרש מנדל הסנפרץ נ' מדינת ישראל (7.2.12)). "

מכל הנימוקים לא מצאתי לקבל את האישור מחלה והתעודה רופא ו קובעת כי אין סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון.

לגופו של עניין טוען ב"כ הנאשם כי כתב האישום שהוגש לבית משפט שונה מזה שהומצא לנאשם . אומר מיד כי גם כאן נתפס ב"כ הנאשם בטעות הרי העתק שקיבל הנאשם הוא לא כתב אישום כי לא נבדק ולא נחתם על יד תובע מוסמך אלא הזמנה לדיון בלבד אלא אמצעי דיוני- טכני לזימון הנאשם למשפט (ראה ספרו של כב' השופט קדמי **"סדר הדין בפלילים"** חלק שני הליכים שלאחר כתב אישום "ב" מהדורה מעודכנת , 2009 עמ' 2103 ורע"פ 7752/00)

חובתו של נאשם להתייצב לדיון, במיוחד אם בכוונתו לעלות טענה על טעות/ פגם/שינוי בעובדות כתב האישום. במקרה זה באי התייצבותו לדיון ואי נקיטת פעולה במהלך כשנה בחר הנאשם להשלים עם הפגם ולותר על הטענה .

בנוסף תצהירו של המבקש מיום 19/2/23 אינו מפורט כלל, אין בו כל התייחסות לעבירה ולתגובתו לדו"ח.

טענת ב"כ הנאשם כי בהזמנה נרשם "בגיר" ובכתב האישום נרשם "קטין" אינה מהווה באופן אוטומטי עילה לביטול פס"ד הרי המדובר באותו סע' וסמל סעיף אישום, מה גם שהנאשם נמנע מלציין האם הנהג היה בגיר או קטין בעת ביצוע ההמצאה ומעיון בסע' 4 עולה כי לא מכחיש את העבירה וגם לא הסביר פרושו של המשפט "התחזה בפני שוטר".

המבקש לא מסר גרסה מפורטת לאירוע כנדרש על פי ההלכה מחייבות וב"כ לא טען מה הוא מתחם ענישה בעניין "בגיר" ו "קטין".

לא אוכל לסיים את החלטתי מבלי לציין כי הבקשה לא עמדה בדרישות שנקבעו בע"פ 4808/08, "מ. י. נ' שרון מנחם":

"נחזור, אפוא ונדגיש כי בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

אין להשלים עם הגשת בקשות באיחור ניכר, לא מפורטות, תוך בחירת נתונים מסויימים מבלי לתת הסברים ועוד לבקש עיכוב ביצוע באופן אוטומטי רק כי הוגשה בקשה לביטול פס"ד. מחובתו של בית משפט לערוך בירור מעמיק הטרם מתן החלטה.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

חתימה